

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA NR. 333
Din 23.11.2006

Colegiul Director

1. ASZTALOS CSABA FERENC Președinte
2. GERGELY DEZIDERIU –Membru
3. IONIȚĂ GHEORGHE – Membru
4. MACOVEANU CORINA NICOLETA –Membru
5. PANFILE ANAMARIA – Membru
6. TRUINEA PAULA ROXANA – Membru
7. VASILE ANA MONICA – Membru

Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrunit în data de 23.11.2006, a dezbătut petiția înregistrată cu nr. P/8378 din 07.11.2005 formulată de , Consilier pentru probleme ale etniei roma în cadrul Instituției Prefectului Județului Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr.79, constituită în dosarul cu nr. 332/2005.

Prin sesizare se supun atenției Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării fapte care privesc un caz semnalat în publicația „Adevărul” de Vaslui din data de 1 noiembrie 2005.

În fapt, astfel cum este formulată petiția, reiese că edilii consiliului local Drânceni au respins un proiect pentru crearea a 45 de locuri de muncă din convingeri rasiste.

Așa cum rezultă din extrasul de ziar aflat la dosar, în „Adevărul de Vaslui” din data de marți, 1 noiembrie 2005, este publicat pe prima

pagină articolul intitulat „Rasism la Drânceni” fiind pe larg prezentat în pagina a doua a ziarului, articol semnat de .

În conținutul său autorul articolului sumarizează ca introducere: „Incredibil dar adevărat: edilii Consiliului Local Drânceni au dat cu piciorul la 45 de locuri de muncă, subvenționate 100% de AJOFM Vaslui, în baza Legii 76/2002, respingând proiectul propus de executiv la ultima ședință din convingeri...rasiste! „Prea mulți țigani leneși pe lista celor numiți de Primărie”, au spus majoritatea edililor. La auzul veștii, , șeful AJOFM Vaslui, s-a declarat „consternat”, iar primarul drâncenilor, , a și anticipat o „revoltă sigură a amărăților din comună, cărora abia mâine (astăzi n.r.) va trebui să le comunic situația”.

În conținutul articolului se fac referiri la declarațiile unor persoane vis a vis de respingerea proiectului și minoritatea roma. Spre exemplu se redă declarația Primarului care declară, astfel cum rezultă din articol: ”Mie mi se pare o lovitură grea faptul că atâtea locuri de muncă nu au fost votate. Da, au spus că nu votează locurile de muncă fiindcă sunt prea mulți țigani leneși nominalizați. Nu-i adevărat; sunt oameni normali...” , șeful AJOFM declară: „...Trebuie să precizez că Primarul a fost foarte bine intenționat și a dorit cu ajutorul nostru să creeze locuri de muncă, dar se pare că nu s-a dorit acest lucru de către plenul Consiliului. Dacă au motivat că nu votează locuri de muncă pentru țigani, acesta este un aspect grav, deoarece vorbim de egalitatea care exclude orice discriminare între oameni...”

Din articol, rezultă și declarațiile altor persoane. , consilier PNG în Consiliul Local declară: „Am votat împotriva pentru că nu eu am fost de acord cu lista pe care a propus-o Primăria. Prea mulți țigani în ea, care vor fi plătiți să stea degeaba, pe marginea șanțului. Cu banii pe care îi vor plăti pe ei, să facă ceva mai bun pentru comuna asta. Că sunt și leneși, pe deasupra. Eu nu am votat și nu o să votez niciodată așa ceva...” consilier PRM declară: „Eu am votat împotriva, deoarece nu îmi convine faptul că și cei de la Legea 76 și cei de la 416 în loc să muncească în folosul comunității, trudes în gospodăriile angajaților Primăriei....Eu știu ce spun și pentru că am văzut că lista e plină cu slugile Primăriei, am zis nu!”.

Urmare petiției, Colegiul Director prin adresa nr. 9034 din 13.12.2005 a solicitat domnului Paul Sardaru, consilier PNG, punctul de vedere cu privire la sesizarea petentului.

Prin adresa cu nr. 9023 din 13.12.2005 s-a solicitat domnului , Director al Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Vaslui, punctul de vedere cu privire la petiție.

Prin adresa cu nr. 9024 din 13.12.2005 s-a solicitat domnului , consilier PRM, punctul de vedere cu privire la petiție.

Prin adresa cu nr. 9025 din 13.12.2005 s-a solicitat domnului Președinte al Consiliului Local Drânceni punctul de vedere cu privire la petiție precum și procesul verbal de ședință, din data de 18.10.2005, în urma căruia au apărut elementele conținute în articolul precizat în petiție.

Prin adresa cu nr. 9026 din 13.12.2005 s-a solicitat domnului , Primar al comunei Drânceni, punctul de vedere cu privire la petiție.

Prin adresa cu nr.9102 din 16.12.2006 Colegiul Director a solicitat redacției ziarului „Adevărul de Vaslui” să comunice modul în care s-a realizat articolul „Rasism la Drânceni” din data de 01.11.2005; modul în care s-au realizat interviurile (telefonice, directe, alte modalități etc.), materialele care au stat la baza articolului, în măsura în care acestea există.

Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 9200 din 27.12.2005, AJOFM Vaslui a răspuns Colegiului Director precizând că „...în ziarul Adevărul de Vaslui din data de 1 noiembrie 2005, în articolul „Rasism la Drânceni”, directorul executiv AJOFM Vaslui, , solicitat fiind de către reporterul cotidianului amintit, și-a exprimat punctul de vedere referitor la cele întâmplate în Consiliul Local al comunei Drânceni, considerând un aspect grav dacă s-a motivat că nu votează locuri de muncă pentru romi, declarându-se mirat și consternat de hotărâre. Primarul comunei Drânceni a fost foarte bine intenționat și a dorit să creeze 45 de locuri de muncă pentru categoriile de persoane defavorizate.

Deoarece la solicitările Colegiului Director, restul persoanelor nu au răspuns, s-a revenit prin adresele înregistrate cu nr. 0255 din 18.01.2006 (Primar Drânceni), adresa cu nr. 0256 din 18.01.2006 (Partidul Noua Generație, filiala Vaslui), adresa cu nr. 0254 din 19.01.2006 (Partidul România Mare, filiala Drânceni/Vaslui), adresa nr. 0267 din 18.01.2006 (Redacția ziarului Adevărul de Vaslui), adresa cu nr. 0253 din 18.01.2006 (Președinte Consiliul Local Drânceni)

Prin adresa înregistrată cu nr. 0642 din 09.02.2006 Primăria comunei Drânceni a răspuns solicitării Colegiului Director precizând că „în ședința Consiliului local Drânceni din data de 28.10.2005 nici un consilier local nu a făcut afirmații cu caracter rasist asupra cetățenilor din comuna Drânceni, jud. Vaslui. Pentru a proba cele afirmate mai sus se anexează copie după procesul-verbal al ședinței extraordinare a Consiliului Local Drânceni din data de 28.10.2005 pentru analiză și documentare. Din acest motiv resping (Primarul n.n.) ca nefundată adresa dumneavoastră, iar pentru cele afirmate în ziar nu-mi asum răspunderea”.

Prin adresa înregistrată cu nr. 0738 din 14.02.2006 s-a răspuns solicitării Colegiului Director printr-o adresă comună semnată de membrii Consiliului Local Drânceni, dl. , dna. , dl. , , , , , , si dl. . Prin adresa comună se precizează următoarele: „Articolul „Rasism la Drânceni” publicat într-un ziar local „Adevărul de Vaslui” din data de 1.XI.2005, nu reflectă realitatea pentru că, în ședința ordinară a Consiliului Local Drânceni/28.X.2005, nici un consilier local nu și-a manifestat public, verbal sau în scris, ura față de cetățeni români aparținând altor etnii. Procesul verbal de ședință, pe care îl alăturăm răspunsului nostru ne apără de orice acuzare nefondată. În acea ședință s-a dezbătut, printre altele, problema aprobării unei sume primite de la bugetul de stat pentru persoane și familii defavorizate, multe dintre acestea fiind deja beneficiare a Legii 416 (asistații sociali). Faptul că în ședință nu s-a votat folosirea acelei sume este din cu totul alte motive, iar nu cum s-a spus-din cauza unei legi a presei prea permissive-că ar fi ură de rasă sau mai știm noi ce asemenea atitudini și comportamente care nu-si găsesc explicația și nu sunt admise de lege. Am făcut și o anchetă în acest sens. Atâta timp cât în ședință nimeni nu a jignit pe nimeni, nu ne interesează ce spun oamenii pe stradă, acasă sub influența unui pahar etc. și considerăm cazul închis definitiv”.

Deoarece redacția ziarului Adevărul de Vaslui nu a răspuns solicitării Colegiului Director, s-a contactat telefonic redacția de două ori și au fost purtate discuții cu autoarea articolului, precizându-se astfel cum reiese din nota întocmită de Serviciul Juridic, și aflată la dosar, că: „nu se deține înregistrarea interviului în cauză, acesta fiind realizat prin telefon iar situația descrisă în articolul „Rasism la Drânceni” nu mai este de actualitate.”

În drept, Constituția României prevede în articolul 16 privind Egalitatea în Drepturi, la alin.1, Constituția României prevede că: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”.

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, prevede în art. 2, alin. (1) prevede „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților*

fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice;
(2) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluiași scop sunt adecvate și necesare”

Pe de altă parte la analizarea petiției și a probelor din dosar trebuie avut în vedere **art. 30** referitor la **Libertatea de exprimare alin. (1) și (6) din Constituția României** republicată care prevede că “(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.
(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că **Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice** - ratificat de România la 9.XII.1974 - prevede în **art. 19 paragraful 3.** că “exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”. Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

În cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în Art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” însă precizează în mod expres limitele acestui drept în aliniatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

Colegiul Director reține că dintre toate drepturile și libertățile garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Protocoalele sale adiționale, **numai cu privire la libertatea de exprimare** art.10 parag.1 dispune că **exercitarea ei comportă îndatoriri și responsabilități.**

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reafirmă prin jurisprudența sa că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din cerințele prioritare ale progresului societății și împlinirilor personale. Sub rezerva pragrafului 2 al art.10, ea acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acelea care ofensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis fără de care nu există, o societate democratică. (Hotărârea Curții Europene în cauza Oberschlick vs. Austria, para. 57). În aceeași ordine de idei, Curtea Europeană afirmă că “limitele criticii acceptabile sunt mai largi cu privire la politicieni decît în raport cu indivizii obișnuiți. Spre deosebire de cei din urmă, **politicienii trebuie să accepte în mod inevitabil și conștient verificarea strictă a fiecărui cuvânt și faptă** atat din partea ziariștilor cât și a marelui public și, în consecință, trebuie să dovedească un **grad mai mare de toleranță**, îndeosebi atunci când ei înșiși fac afirmații publice susceptibile de a fi criticate.

Politicianul este și el îndreptățit la protecția reputației sale, chiar și atunci când acționează în calitate oficială, dar cerința acestei protecții trebuie cântărită **în raport cu interesul dezbaterii libere a chestiunilor politice**”.(Hotărârea Curții Europene în cauza Oberschlick vs. Austria, para. 59).

În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că “impactul potențial al mijlocului de comunicare este un element important și este de notorietate că **mijloacele de comunicare audio-vizuale**, au, de regulă, efecte imediate și puternice într-o măsură mai mare decât presa scrisă (vezi Hotărârea Curții Europene în cauza Purcell și alții vs. Irlanda). Mijloacele audio-vizuale au posibilitatea exprimării în imagini a unor înțelesuri pe care presa scrisă nu este capabilă să le răspândească. (Hotărârea Curții Europene în cauza Jersild v. Danemarca).

Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 și alin.2 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Colegiul Director ia act de Procesul Verbal al ședinței Consiliului Local din data de 28 octombrie 2005 și reține că astfel cum rezultă din acesta, în contextul dezbaterilor care au avut loc pe marginea proiectului de hotărâre privind angajarea unui număr de 45 de persoane din rândul șomerilor, pentru executarea de lucrări de interes comunitar, nu se fac referiri și remarci explicite la persoane aparținând minorității etnice a romilor ci la persoane în general.

Colegiul Director reține că sunt prezentate în cadrul articolului de presă afirmații referitoare la votul din cadrul ședinței Consiliului Local cu referire la romii însă acestea nu pot fi coroborate cu alte mijloace de probă care să susțină afirmațiile respective, dimpotrivă fiind contrazise inclusiv de cei care au făcut respectivele declarații în cadrul articolului.

Coroborând toate elementele probatorii existente la dosar și analizând aspectele de mai sus, petiția astfel cum a fost formulată, punctele de vedere emise și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit. Acest fapt este determinat de probatoriul existent care nu permite stabilirea unui act sau fapt ce intra sub incidența art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19¹, 19³, 19⁵ din Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor

formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi, a membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasarea dosarului din lipsa de probe concludente, neputând fi reținute acte sau fapte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare;

2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;

3. O copie a hotărârii se va transmite Primăriei Drânceni, Consiliului Local Drânceni și Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Vaslui.

Prezentul act poate fi contestat în termen de 30 de zile de la data comunicării potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

COLEGIUL DIRECTOR

1.GERGELY DEZIDERIU

2. IONIȚĂ GHEORGHE

3.MACOVEANU CORINA NICOLETA

4. PANFILE ANAMAR

5. TRUINEA ROXANA P

Data redactării hotărârii
07.12.2006

